

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Myśliński

Protokolant: Ewelina Kiler

w obecności **Prokuratora** Anny Sylwii Zimnoch

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 4 lipca 2019 roku i 20 listopada 2019 roku

sprawy

A. Z.

urodz. (...) w M.

syna E. i R. z d. R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 05 lipca 2018 r. na odcinku drogowi powiatowej nr (...), w rejonie miejscowości N., gm. T., kierując samochodem osobowym marki O. (...) o nr rejestracyjnym (...) ze sprzęgniętą z nim przyczepą, nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że jadąc w kierunku miejscowości M. na łuku drogi w lewo, nie utrzymując toru jazdy na prawym pasie ruchu, zjechał na prawe pobocze i do przydrożnego rowu, gdzie uderzył prawym bokiem w pień drzewa, po czym dachował, w wyniku czego pasażer Ł. P. doznał licznych obrażeń ciała, skutkujących jego zgonem,

tj. o czyn z art. 177 § 2 kk

1. Oskarżonego A. Z. uznaje za winnego tego, że w dniu 05 lipca 2018 r. na odcinku drogowi powiatowej nr (...), w rejonie miejscowości N., gm. T., kierując samochodem osobowym marki O. (...) o nr rejestracyjnym (...) ze sprzęgniętą z nim przyczepą, nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że jadąc w kierunku miejscowości M. na łuku drogi w lewo, nie utrzymując toru jazdy na prawym pasie ruchu, zjechał na prawe pobocze i do przydrożnego rowu, gdzie uderzył prawym bokiem w pień drzewa, po czym dachował, w wyniku czego pasażer Ł. P. doznał licznych obrażeń ciała, skutkujących jego zgonem, tj. za winnego czynu z art. 177 § 2 kk i za to na mocy art. 177 § 2 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.
2. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby.
3. Na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby pisemnie co 6 (sześć) miesięcy.
4. Na mocy art. 71 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 25,- (dwudziestu pięciu) złotych.

5. Na mocy art. 42 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 1 (jednego) roku.
6. Na mocy art. 43 § 3 kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy nr (...) do Starostwa Powiatowego w M. Wydziału Komunikacji (...) i (...).
7. Na mocy art. 63 § 3 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 05.07.2018 r. do dnia 17.07.2018 r.
8. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180,- (stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie oraz zasądza od oskarżonego A. Z. na rzecz oskarżycielki posiłkowej T. P. kwotę 4.800,- (czterech tysięcy ośmiuset) złotych tytułem zwrotu poniesionych przez nią kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt II K 185/19

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 lipca 2018 roku na drodze nr (...) w rejonie msc. N. gmina T. województwa (...) A. Z. jadąc z miejscowości T. do M., kierując samochodem m-ki O. (...) nr rej. (...) wraz z ze sprzęgniętą do niego przyczepą nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że na łuku drogi w lewo nie utrzymał toru jazdy na prawym pasie ruchu, zjechał na prawe pobocze i do przydrożnego rowu, a następnie uderzył prawą stroną pojazdu w przydrożny pień drzewa, czym doprowadził do dachowania samochodu.

W wyniku powyższego pasażer jadący z A. Ł. P. wskutek doznanych licznych obrażeń ciała poniósł śmierć na miejscu.

W chwili zdarzenia warunki pogodowe były bardzo dobre, nawierzchnia drogi była sucha. Kierujący samochodem m-ki O. (...) nr rej. (...) wraz z ze sprzęgniętą do niego przyczepą A. Z. jak wynika z badań trzeźwości-był trzeźwy, jednakże znajdował się w stanie po przyjęciu środków odurzających w postaci przetworów konopi (marihuany lub haszyszu), co odpowiada odnośnie alkoholu stanowi po jego użyciu.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie częściowo wyjaśnień oskarżonego A. Z. k. 231 odw.-232, 302, zeznań świadków K. M. k. 302odw.-303, 26-27, M. P. k. 303, K. Z. k. 303 odw.-304, protokołu oględzin miejsca zdarzenia k. 5-6, protokołu użycia alcosensora k. 11, wyniku badania stanu trzeźwości A. Z. wraz z protokołem pobrania krwi k. 42-43, dokumentacji fotograficznej dotyczącej oględzin miejsca zdarzenia k. 49-71, sprawozdania z oględzin zewnętrznych i sekcji zwłok Ł. P. wraz z opinią k. 76-79, 144-149, opinii biegłego z LK KWP w B. dot. stanu technicznego oględzin samochodu m-ki O. (...) i przyczepki lekkiej k. 118-128, opinii biegłego z zakresu badań wypadków z LK KWP w B. dot. przebiegu zdarzenia drogowego oraz jego przyczyn k. 155-158, opinii biegłego z zakresu toksykologii sądowej k. 267-271.

Oskarżony A. Z. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu Wyjaśnił, iż w dniu zdarzenia, tj. 05 lipca 2018 roku wraz z Ł. P. wracali ze skończonej pracy, gdzie razem pracowali i chcieli zawieźć narzędzia na drugą pracę. Oskarżony współpracował z Ł. P., a ponadto przyjaźnili się. Oskarżony wyjaśnił, iż w dniu zdarzenia był trzeźwy, natomiast pokrzywdzony był nietrzeźwy. Samochodem kierował oskarżony, natomiast Ł. P. był pasażerem. Wyjaśnił, iż nie pamięta szczegółów wypadku, a także jak do niego doszło. Świadomość odzyskał jakiś czas po wypadku i wtedy usłyszał, iż Ł. nie żyje. W wyniku zdarzenia oskarżony doznał pęknięcia kręgu szyjnego w trzech miejscach z rozszcepem 7-8 mm w jednym miejscu, różnego rodzaju rozcięć na nodze, ręce, głowie. Ponadto oskarżony wyjaśnił,

iż prowadzi własną działalność gospodarczą – działalność budowlaną, która jest podstawowym źródłem utrzymania rodziny. Do wykonywania pracy zawodowej niezbędny jest mu samochód.

Zdaniem Sądu przyznanie się oskarżonego do winy w świetle zebranego materiału dowodowego zasługuje na uwzględnienie.

Świadkiem zdarzenia był K. M., który gdy wracał z pracy trasą M. – T., zauważył zjeżdżający samochód na jego pas ruchu. Zdaniem świadka samochód poruszał się szybko. K. M. zjechał na pobocze, celem uniknięcia czołowego zderzenia z nadjeżdżającym samochodem. Po minięciu świadka, samochód „(...) do góry kołami leciał w górę (...)”. K. M. zeznał, iż w miejscu zdarzenia jest delikatny, spokojny zakręt. Świadek udzielił pomocy oskarżonemu, a dopiero następnie zauważył, iż w samochodzie znajduje się jeszcze jedna osoba, która była przypęta pasami, ale nie było możliwości uwolnienia jej z samochodu. Świadek zeznał, iż w dniu zdarzenia panowały dobre warunki atmosferyczne, droga była sucha, nie było żadnego ruchu, a także nie było żadnej zwierzyny na drodze.

Powyższe zeznania znajdują pełne potwierdzenie w protokole oględzin miejsca zdarzenia k. 5-6, opinii biegłego z zakresu badań wypadków z LK KWP w B. dot. przebiegu zdarzenia drogowego i jego przyczyn k. 155-158.

W toku postępowania powołano biegłego z zakresu badań wypadków drogowych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w B. k. 118-128. W wyniku przeprowadzonych badań samochodu marki O. (...) w układach bezpośrednio odpowiedzialnych za bezpieczeństwo jazdy, tj. kierowniczym, zawieszenia kół, hamulcowym hamulca zasadniczego oraz jezdnym, nie ujawniono cech wskazujących na niesprawność tych układów w czasie bezpośrednio poprzedzającym zdarzenie drogowe. Jednakże z uwagi na obszerne uszkodzenia układu elektryczno – oświetleniowego odstąpiono od wykonania badań tego układu. Natomiast w kwestii badań przyczepy lekkiej typu SAM w układzie jezdnym stwierdzono, że pojazd nie powinien być dopuszczony do ruchu po drogach publicznych.

Ponadto powołano biegłego z zakresu ruchu drogowego z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w B. k. 155-158 i jak wynika z wniosków stawianych w opinii, przyczyną wypadku był sposób realizacji ruchu zespołu pojazdów – samochodu oraz sprzęgniętej z nim przyczepki, przez kierującego. Ponadto stwierdzono, iż kierujący samochodem marki O. (...) utrzymując tor jazdy na jezdni, na prawym pasie ruchu uniknąłby wypadku. Stwierdzono, iż samochód m-ki O. (...) sprzęgnięty z przyczepą jechał z prędkością około 67 km/h.

Jak wynika ze sprawozdania z oględzin zewnętrznych oraz sekcji zwłok Ł. P. w konsekwencji zdarzenia drogowego doznał obrażeń ciała w postaci masywnego urazu głowy z otarciami naskórka twarzy, licznymi ranami tłuczonymi i wylewami krwawymi powłok miękkich głowy, złamaniami kości pokrywy i podstawy czaszki oraz śladem krwawienia podtwardówkowego i podpajęczynówkowego. Masywnego urazu klatki piersiowej z m. in. złamaniami żeber po stronie prawej, rozdarciami opłucnej, stłuczeniem płuc, pęknięciem serca. Stłuczeniem jelit i nerek, złamaniem prawej kości ramiennej. Biegły w opinii stwierdził, że ciężkie obrażenia wielomiejscowe i wielonarządowe powstały od urazów zadanych narzędziami twardymi, tępymi, tępokrawędzistymi działającymi z dużą siłą. Mogły one powstać w czasie krytycznego wypadku drogowego, a bezpośrednią przyczyną zgonu Ł. P. stała się ostra niewydolność krążeniowo-oddechowa w następstwie masywnego urazu wielomiejscowego i wielonarządowego. Ponadto badanie chemiczne krwi denata wykazały obecność 4,1 % alkoholu etylowego.

Z powyższego wynika jednoznacznie, iż A. Z. kierując samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) ze sprzęgniętą z nim przyczepą, na odcinku drogi powiatowej nr (...), w rejonie miejscowości N., gm. T., nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, albowiem jadąc w kierunku miejscowości M. na łuku drogi w lewo, nie utrzymując toru jazdy na prawym pasie ruchu, zjechał na prawe pobocze i do przydrożnego rowu, gdzie uderzył prawym bokiem w pień drzewa, po czym dachował, w wyniku czego pasażer pojazdu Ł. P. doznał licznych obrażeń ciała, skutkujących jego zgonem.

Potwierdzają powyższe ustalenia także protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 5-6, dokumentacja fotograficzna dot. oględzin miejsca zdarzenia, szkic sytuacyjny k. 49-71.

W świetle powyższych ustaleń nie budzi w sprawie wątpliwości, iż rzeczywistość wyglądała jak w powyżej ustalonym stanie faktycznym. Również wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W toku postępowania powołano biegłego z zakresu toksykologii sądowej z Instytutu Ekspertyzy Sądowych im. Prof. dra J. S. w Krakowie. Jak wynika z wniosków do przedmiotowej opinii, „(...) w wyniku badań chemiczno-toksykologicznych nadesłanego materiału dowodowego, w postaci próby krwi pobranej od A. Z. (pakiet o numerze (...) - (...)) stwierdzono obecność delta-9-tetrahydrokannabinolu ((...)) w stężeniu 1,0 ng/ml i jego metabolitu, czyli 11-nor-9-karboksy- Δ^9 –tetrahydrokannabinolu ((...)) w stężeniu 20 ng/ml (...). Powyższe jak wynika z opinii dają podstawę do przyjęcia, iż A. Z. znajdował się w stanie po przyjęciu środków odurzających w postaci przetworów konopi (marihuany lub haszyszu), co odpowiada odnośnie alkoholu stanowi po jego użyciu.

Czynność sprawcza tegoż przestępstwa polega na spowodowaniu wypadku, który jest konsekwencją naruszenia przez sprawcę zasad bezpieczeństwa w ruchu. Do zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym zaliczyć należy reguły określające sposób włączania się do ruchu, wyprzedzania, omijania, ustąpienia pierwszeństwa przejazdu, ale także zasady ostrożności, ograniczonego zaufania i prędkości bezpiecznej. Nie każde spowodowanie wypadku będzie skutkowało odpowiedzialnością z art. 177 kk, ponieważ warunkiem uznania wypadku za przestępstwo jest naruszenie dobra prawnego innej niż sprawca osoby, w postaci jej życia lub zdrowia, na określonym w tym przepisie poziomie. Skutkiem opisanym w art. 177 kk, warunkującym odpowiedzialność karną, jest uszczerbek na zdrowiu, a przy wypadku ciężkim również śmierć człowieka.

Wskutek powyższego przy uwzględnieniu stopnia obrażeń doznanych przez Ł. P., tj. skutkujących jego zgonem, należało uznać, że A. Z. dopuścił się popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 kk.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk.

Jako okoliczność obciążającą przyjęto wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. Jako okoliczność łagodzącą przyjęto fakt, iż oskarżony nie jest osobą karaną sądownie, co wynika z informacji z k. 282. Ponadto oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził czynny żal. Sąd wziął pod uwagę również sytuację osobistą oskarżonego – prowadzoną działalność, jako główne źródło utrzymania rodziny A. Z..

Uwzględniając okoliczności podmiotowe i przedmiotowe Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu w stosunku do oskarżonego istnieje pozytywna prognoza, co do przestrzegania przez niego porządku prawnego, dlatego też wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres lat 3 tytułem próby. Powyższa prognoza wynika między innymi z faktu, iż oskarżony jest osobą niekaraną.

Powyższe rozstrzygnięcia zapadły na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk.

Zdaniem Sądu powyższa kara spełnia cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa przy uwzględnianiu nagminności przestępstw tego rodzaju.

W ocenie Sądu daje to podstawę do pozytywnej prognozy co do przestrzegania przez niego porządku prawnego zaś orzeczony trzyletni okres próby pozwoli na zweryfikowanie pozytywnej opinii w tej mierze.

Ponadto na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązano oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby pisemnie co 6 miesięcy.

Dodatkowo Sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 25 złotych – na mocy art. 71 § 1 kk.

Na mocy art. 42 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 1 roku, a na mocy art. 43 § 3 kk nałożono obowiązek zwrotu prawa jazdy do właściwego organu.

Na mocy art. 63 § 3 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 05.07.2018 roku do dnia 17.07.2018 roku.

O opłacie sądowej i pozostałych kosztach sądowych w sprawie orzeczono na podstawie art. 626 §1 kok, art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych i z tego tytułu zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty sądowej kwotę 180,- złotych oraz obciążono go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie. Ponadto na mocy § 11 ust. 2 pkt. 3, § 15, § 17 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokata z dnia 22 października 2015 r., zasądzono od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej T. P. kwotę 4.800,- złotych, tytułem zwrotu poniesionych przez nią kosztów zastępstwa procesowego.